

ประสิทธิผลของกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษต่อการเรียนรู้และความคงทนของคำศัพท์
และความสามารถด้านการพูดของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
Effectiveness of Learning English, Retention of Vocabulary
and Speaking Ability by Using English Songs of The First Year
Students, Department of English, Mahamakut Buddhist University,
Isan Campus.

นายศักดิ์พงษ์ โสภจกร
Sakdipong Sopajorn
อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
Author for correspondence: Email: sakdipong2526@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการสอนภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมเพลงในการเรียนรู้คำศัพท์และพัฒนาทักษะการพูด และความคงทนของความสามารถ กลุ่มเป้าหมายคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ในปีการศึกษา 2560 จำนวน 30 รูป/คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบคำศัพท์เป้าหมาย 30 คำ และแบบทดสอบทักษะการพูด ซึ่งใช้ทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน และหลังจากการเรียนเสร็จสิ้น 4 สัปดาห์ เพื่อวัดความคงทน เกณฑ์การประเมินและแบบประเมินพฤติกรรมการเรียน ซึ่งใช้บันทึกพฤติกรรมการเรียนด้วยเพลงสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบสมมุติฐานด้วย Paired t-test พบว่า

1. ความสามารถด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงของนักศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงของนักศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักศึกษาที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมโดยใช้เพลง หลังเรียนไปแล้ว 4 สัปดาห์ มีความคงทนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 99.74 และ 97.60 ซึ่งไม่แตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนนั้นแสดงว่านักศึกษามีความสามารถคงทนความรู้หลังเรียนได้ทั้งหมด

สรุปได้ว่า การเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงทำให้นักศึกษาสามารถพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ ความคงทนในการจดจำคำศัพท์และความสามารถด้านการพูดได้ดียิ่งขึ้น จึงควรส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดประสงค์ของรายวิชาต่อไป

คำสำคัญ : กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ, การพูดภาษาอังกฤษ, ความคงทน, คำศัพท์

ABSTRACT

The objectives of this research were to study the effectiveness of English teaching through song activities, retention of vocabulary, and speaking ability of the first year students in the Faculty of Humanities, Mahamakut Buddhist University Isan Campus. The population of this research were the first year students in English programme of MBUIISC academic year 2017. There were 30 students. The researcher collected the data by using test of 30 vocabularies and speaking test. After training four weeks to measure the retention rate which was used a learning behavior observation form through song activities, and analyzed by percentage, mean, standard deviation and paired sample t-test statistics;

The results of the research were as follows :

1. English vocabulary learning ability through song activities of the first year students showed that post-test scores was higher than pre-test scores which statistically different level at .01 ($p = .01$)

2. English speaking ability through song activities of the first year students showed that post-test scores was higher than pre-test scores which statistically different level at .01 ($p = .01$)

3. After the training four weeks, the students who study through song activities have the retention rate on 99.74 and 97.60 Percentage which is not different from post-test scores and showed that the students can remember all of them.

English learning through song activities can improve students' speaking ability and vocabularies retention, so the teacher should apply this teaching method to

enhance the students' English skills.

Keywords: English Song Activities ,Vocabulary , Retention, English Speaking.

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาชั้นสูงที่มีพันธกิจหลักคือ งานสอน เพื่อถ่ายทอดความรู้ งานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม และงานถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิดความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม รวมทั้งเข้าใจตนเองและปรับตัวเข้ากับผู้อื่น อยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณค่า เป็นการต่อยอดการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น องค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการศึกษา ได้แก่ หลักสูตร ผู้สอน ผู้เรียน หลักสูตรเป็นแนวทางในการจัดการศึกษา ที่ให้ความรู้และทักษะทางวิชาชีพ สามารถถ่ายทอดมรดกวัฒนธรรมปลูกฝังเจตคติ ค่านิยม และเสริมสร้างความเจริญให้แก่ผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ:2543 : 115-123) ดังนั้นการจัดหลักสูตรในระดับอุดมศึกษา จึงต้องจัดให้มีความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษา เพื่อที่จะสร้างกำลังคนไปประกอบการงานอาชีพหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มหาวิทยาลัยจึงไม่ใช่แค่ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ทักษะทางวิชาชีพเท่านั้น แต่ต้องเป็นบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม ตามวิชาชีพและทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์: 2549 : 1)

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษได้มีบทบาทสำคัญและมีอิทธิพลต่อนานาชาติทั่วโลก รวมไปถึงประเทศไทยด้วย เนื่องจากประเทศไทยถือเป็นประเทศที่พัฒนามาจากประเทศเกษตรกรรมสู่ประเทศอุตสาหกรรมใหม่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่ซึ่งต้องรับเอาเทคโนโลยีและความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ ที่ใช้ในการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Smith:1988: 21) ในขณะที่ Wiriyachitra (2001: 4) กล่าวว่า เป้าหมายของการเรียนรู้ภาษาที่สองนั้น ผู้เรียนต้องการพูดภาษาอังกฤษให้คล่องแคล่วแต่ผู้เรียนส่วนใหญ่คิดว่าภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ยากเกินความสามารถเพราะความยากของตัวภาษา และขาดโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันผู้เรียนต้องเผชิญกับความซับซ้อนทางไวยากรณ์ จดจำคำศัพท์ได้น้อย ซึ่งการเรียนรู้ทางภาษาให้ดีขึ้นนั้น Bernard (1970 : 16) ได้กล่าวว่า การสอนโดยใช้สามารถลดความเหนื่อยล้าทางจิตใจ ลดความตึงเครียด เพลงเป็นเครื่องมือในการสร้างอารมณ์ที่ดี ทำให้เกิดความทราบซึ้ง และนำไปสู่การอยู่กับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เพลงช่วยเล่าความสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ สร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่ดี นอกจากนี้ Murphy (1990: 53) การการร้องเพลงเป็นจังหวะจะทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาโดยนักเรียนจะสามารถพูดเป็นประโยคได้แทนที่จะพูดเป็นคำๆ และมีการเว้นจังหวะได้อย่างถูกต้องดูเป็นธรรมชาติ เรนู โกชินานนท์ (2540 : 112) กล่าวว่า เพลงเป็นสิ่งจรรโลงใจทำให้บุคคลคล้อยตามได้ง่ายที่สุด เพลงเป็นสื่ออย่างหนึ่งที่ช่วย

ให้มนุษย์มีความสุข ความรื่นเริง สนุกสนาน เพลิดเพลิน เพลงมีอิทธิพลต่อสภาพร่างกาย อารมณ์ และความรู้สึก และผลการวิจัยเกี่ยวกับการใช้เพลงเสริมบทบาทวิชาภาษาอังกฤษของ รองเนือง ศุขสมิติ (2537 : 49) พบว่า เพลงช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นและช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิผลของกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษต่อการเรียนรู้และความคงทน ของคำศัพท์และความสามารถด้านการพูด ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ซึ่งการจัดการเรียนการสอนด้วยเพลงที่เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม อาจช่วยแก้ปัญหาการไม่รู้คำศัพท์ของนักศึกษา และทำให้มีความสุข สนุกสนานและกล้าใช้ภาษามากขึ้น สามารถทำให้ผู้เรียนปลดปล่อยจากความกังวลและความตึงเครียดในการเรียนภาษาได้ อันจะเป็นรากฐานในการเรียนภาษาอังกฤษได้ดีต่อไป โดยมีสมมุติฐานว่า

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการเรียนรู้คำศัพท์ และทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลง
2. เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์และทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมเพลง

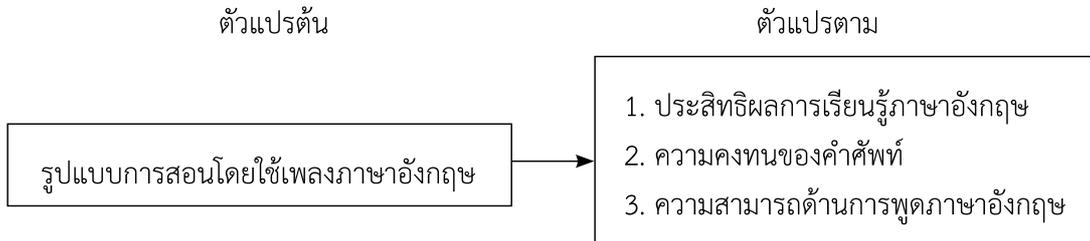
3. สมมุติฐานการวิจัย

1. ความรู้ด้านศัพท์และความสามารถด้านการพูดของนักศึกษาหลังเรียนด้วยกิจกรรมเพลงเพิ่มขึ้นจาก ก่อนเรียน
2. นักศึกษามีความคงทนในการจดจำศัพท์และความสามารถด้านการพูดมากขึ้น

4. วิธีการศึกษา

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียน (classroom-based research) มีกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (one group pretest posttest design) ซึ่งมีขั้นตอนในการศึกษาวิจัย ซึ่งกลุ่มทดลองที่ใช้ ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบเจาะจง คือ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ สาขาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 รูป/คน ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ที่เรียนในรายวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ English Conversation HU2001 ในการศึกษา ที่ 1/2560

กรอบแนวคิดและการกำหนดตัวแปร

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ แบบทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ก่อนเรียน-หลังเรียน-ความคงทน แบบทดสอบความสามารถ ด้านการพูดภาษาอังกฤษ เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โดยที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสอน, ทฤษฎีการสื่อสาร และทฤษฎีเกี่ยวกับคำศัพท์และการสอนเพลง
2. ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ก่อนเรียน-หลังเรียน-ความคงทนแบบทดสอบความสามารถ ด้านการพูดภาษาอังกฤษ เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง
3. ให้กลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบก่อนเรียน (pre-test) จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง เพื่อวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนและสอบความสามารถด้านการพูดของผู้เรียน โดยทดสอบเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยและอาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน เป็นผู้ให้คะแนนนักเรียน
4. การทดลองสอนโดยใช้กิจกรรมเพลง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอน จำนวน 16 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง ผู้วิจัยเลือกใช้ 1 ชั่วโมงแรกทำการทดสอบ ระหว่างการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมเพลง 6 ครั้ง ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนจำนวน 30 คน เป็นนักศึกษาแบ่งกลุ่มจากคะแนนทดสอบคำศัพท์ก่อนเรียน และสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนระหว่างทำกิจกรรมเพลงนั้น หน้าโต๊ะเรียนของ ผู้เรียนทั้ง 30 คน ทั้งกลุ่มเก่ง กลุ่มกลาง และกลุ่มอ่อน จะมีป้ายเลขที่ติดไว้เพื่อสะดวกแก่การจดจำผู้เรียนในการประเมินพฤติกรรมเพื่อป้องกันความผิดพลาด ส่วนผู้ถูกประเมินไม่รู้ตัวว่าตนเองถูกประเมินพฤติกรรมอยู่เพราะผู้วิจัยชี้แจงให้ผู้เรียนทราบว่า ป้ายที่ติดอยู่หน้าโต๊ะนั้นไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนทั้งสิ้นเพื่อลดความกังวลของผู้เรียน
5. หลังดำเนินการสอนครบ 16 สัปดาห์ ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียนทันที (post-test) โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิมที่ใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน (pre-test) และสอบ

ความสามารถด้านการพูดของผู้เรียน และใช้ผู้ประเมินท่านเดิม การทดสอบความคงทนความรู้ด้าน คำศัพท์และความสามารถด้านการพูด ทำการทดสอบหลังจากเสร็จสิ้นการสอนแล้วเป็นเวลา 4 สัปดาห์ แบบทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ ที่ใช้มีการจัดเรียงข้อความและตัวเลือกใหม่ส่วนแบบทดสอบ ความสามารถด้านการพูดใช้ชุดเดิม และผู้ประเมินท่านเดิม

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

1. หาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประเมินความ สอดคล้องจากสูตรการหาดัชนีความสอดคล้อง IOC (สมนึก ภัทธิยธانی:2545 : 166-167)

2. หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบวัดเจตคติ โดยใช้สูตรของ โรวินेलลีและแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์: 2540 : 117)

3. การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความเจตคติ ด้วยวิธีการทดสอบค่า t (t-test) ของ คະແນນເລີຍຂອງກຸ່ມສູງແລະກຸ່ມຕໍ່າ โดยใช้สูตร ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 216)

4. หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คำนวณจากสูตรของแบรนแนน (Brannan) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด:2545 : 90)

5. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้วิธีของ Lovett ในการคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด:2545 : 96)

6. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย นำข้อมูลที่ได้เครื่องมือแต่ละประเภทมา วิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน t – test (Dependent Samples) ในการหาค่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Pre Test - Post Test)

6. สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนของการเรียนรู้ คำศัพท์ และความสามารถด้านการพูด ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เพลง ของ
นักศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนน	N	$\bar{x}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	30	12.73	2.22	-26.894	.000**
หลังเรียน	30	26.40	1.32		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนความสามารถด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงของนักศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงของนักศึกษาปีที่ 1
ก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนน	N	$\bar{x}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	30	12.60	2.48	-25.490	.000**
หลังเรียน	30	26.50	1.63		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงของนักศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 2 ศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมโดยใช้เพลงเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนไปแล้ว 4 สัปดาห์ของนักศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมโดยใช้เพลง เพื่อวัดความสามารถด้านการเรียนรู้คำศัพท์ และด้านการพูดภาษาอังกฤษ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้		N	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน	t	p
การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	หลังเรียน	30	26.50	1.63	99.74	.169	0.867
	หลังเรียน 4 สัปดาห์		26.43	1.52			
การพูดภาษาอังกฤษ	หลังเรียน	30	26.40	1.32	97.60	1.897	0.068
	หลังเรียน 4 สัปดาห์		25.76	1.30			

จากตาราง 3 พบว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรม โดยใช้เพลง หลังเรียนไปแล้ว 4 สัปดาห์ มีความคงทนหลังเรียนได้คิดเป็นร้อยละ 99.74 และ 97.60 ซึ่งไม่แตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน นั้นแสดงว่านักศึกษาสามารถคงทนความรู้หลังเรียนได้ทั้งหมด

7. อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาประสิทธิผลของกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษต่อการเรียนรู้และความคงทน ของคำศัพท์และความสามารถในการพูด ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ผู้วิจัยขออภิปรายผลดังนี้

1. ความสามารถด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงของนักศึกษา ปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัญญา บุรณะชาติ และคณะ (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความรู้คำศัพท์และความคงทนในการจำความหมาย คำศัพท์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์โยเซฟนครสวรรค์ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภัสสร พึ่งอินทร์ (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาชุดการเรียนการสอน เน้นการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน ครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลวิจัยพบว่า ทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพร คำพิมาย (2555: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ การบวก ลบ คูณ หารระคน และพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการ

จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TAI ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ การบวกลบ คูณ ทหาระคนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการจัดการเรียนรู้ใช้เทคนิค TAI หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วันวิสา กองเสน (2558: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้และเจตคติต่อการเรียนวิชาชีววิทยา เรื่อง อาณาจักรของสิ่งมีชีวิต ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้นร่วมกับเทคนิคการใช้ผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้น ร่วมกับเทคนิคการทำผังความคิด มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและยังมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักศึกษาที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรม โดยใช้เพลง หลังเรียนไปแล้ว 4 สัปดาห์ มีความคงทนหลังเรียนได้คิดเป็นร้อยละ 99.74 และ 97.60 ซึ่งไม่แตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนนั้นแสดงว่านักศึกษาสามารถคงทนความรู้หลังเรียนได้ทั้งหมด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิญาณี บุรณะชาติ และคณะ (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความรู้คำศัพท์และความคงทนในการจำความหมาย คำศัพท์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ นครสวรรค์ ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถยังคงที่ เนื่องจากนักเรียนจดจำบท เพลง เนื้อหาบทเพลง ได้ทำให้เกิดการเชื่อมโยงความหมายกับคำศัพท์ เมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วม และ สนุกกับการเรียนจะทำให้เกิดการจดจำที่รวดเร็วและยาวนานขึ้น ส่งผลต่อการเรียนเพิ่มขึ้นเช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพร คำพิมาย (2555: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ การบวกลบ คูณ ทหาระคน และพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TAI ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TAI ทำให้นักเรียนเกิดความคงทนในการเรียนรู้จะเห็นจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยมีคะแนนครั้งที่ 1 และ 2 คิดเป็น 75.05 และร้อยละ 73.63 ตามลำดับ และพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนในภาพรวม พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มดีขึ้น

8. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การศึกษาประสิทธิผลของกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษต่อการเรียนรู้และความคงทนของคำศัพท์และความสามารถด้านการพูด ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ควรเน้นกระบวนการกลุ่ม ก่อนดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรมีการปฐมนิเทศผู้เรียนเพื่อให้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม และจัดกลุ่มผู้เรียนคละความ

สามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 4-5 คน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนกลุ่มใหญ่

1.2 การศึกษาประสิทธิผลของกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษต่อการเรียนรู้และความคงทนของคำศัพท์และความสามารถในการพูด ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน นั้น ผู้สอนนับว่ามีบทบาทและมีความสำคัญ ควรจะต้องมีการเตรียมสื่อการเรียนรู้ให้พร้อม และมีความยากง่ายพอเหมาะที่จะให้ผู้เรียนทำกิจกรรม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำการจัดกิจกรรมโดยใช้หนังสือภาพประกอบกิจกรรม และเพลงไปใช้ให้แพร่หลายในการจัดกิจกรรมในรายวิชาอื่น ๆ

2.2 ควรนำการจัดกิจกรรมโดยใช้เพลงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเปรียบเทียบกับวิธีสอนกลุ่มร่วมมืออื่นๆ เช่น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ JIGSAW หรือ CO-OP CO-OP เป็นต้น

2.3 ควรนำการจัดกิจกรรมโดยใช้เพลง ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างอื่น เพื่อดูผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

9. กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์ทุนอุดหนุนการวิจัยจากโครงการวิจัยพัฒนาการเรียนการสอนมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย และการดำเนินงานสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี โดยได้รับความร่วมมือ เป็นอย่างดีของผู้มีส่วนร่วมทุกท่าน ไม่ว่าจะเป็นคณะผู้บริหาร โดยมีพระเดชพระคุณ พระครูสุธีจริยวัฒน์, ดร. และผู้อำนวยการทั้ง สามสำนักงาน ที่เล็งเห็นประโยชน์ จากการศึกษาวิจัย ที่นักศึกษาร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่าง ผู้ช่วยนักวิจัย บรรณารักษ์ห้องสมุด คณาจารย์ ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมีอาจารย์ ดร.ไพโรจน์ บัวสุข อาจารย์ อาจารย์คัมภีรภาพ คงสำรวย และอาจารย์สมควร ข่าสะโปน ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อคิดเห็น ตลอดจนแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้าขอขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย หากงานวิจัยฉบับนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านประการใด ขอมอบความดีนี้ให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ทำงานวิจัยฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

บรรณานุกรม

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ประภัสสร พึ่งอินทร์. (2552). การพัฒนาชุดการเรียนการสอนทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชายเขาวิทยา จังหวัดอุตรดิตถ์.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

ปิฎกานี บุรณะชาติ และคณะ. (2552). การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนในการจดจำความหมายของคำศัพท์. การศึกษาอิสระ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.

มหาวิทยาลัยนเรศวร.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. **การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์**. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540.

ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. (2549). **นวัตกรรมการจัดหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปในมหาวิทยาลัยไทย**. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รองเนื่อง ศุขสมิตี. (2537). ผลของการใช้เพลงเสริมบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กประถมศึกษาปีที่ 6. **วิทยานิพนธ์** สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เรณุ โภชินานนท์. (2540). **ดนตรีศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภา.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2539). **เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก. วันวิสา กงเสน. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้และเจตคติต่อการเรียนวิชาชีววิทยา เรื่อง อาณาจักรของสิ่งมีชีวิต ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้นร่วมกับเทคนิคการใช้ผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. **วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต**. มหาวิทยาลัยบูรพา, 2558.

วิจิตร ศรีสอ้าน. (2518). **หลักการอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด.

สมนึก ภัททิยธนี. (2545). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กทม. สิ้นธุ์ : ประสานการพิมพ์.

สุภาพร คำพิมาย. (2555). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ การบวก ลบ คูณ หารระคน และพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TAI**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). **รูปแบบและภารกิจอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช,.

Bernard. Harold W. (1970). **Psychology of Learning and Teaching**. New York : Mc Graw-Hill Inc.

Murphy, T. (1990). The song stuck in my head phenomenon: A melodic din in the LAD?. System, 18(1), 53-64.

Smith, E. (1988). ELT Newsletter. The role of English in Thailand: Transition and Traditions, 4(1), 21-26.

Wiryachitra, A. (2001). English language teaching and learning in Thailand in this decade. Thai TESOL, 14(1), 4-7.